

VECHIUL TESTAMENT

GENESA (FACEREA)

SAU ÎNTÎIA CARTE A LUI MOISE

VREMURILE STRĂVECHI

DELA FACEREA LUMII PÎNĂ LA AVRAAM

CAPITOLELE 1—11. 9.

Facerea lumii.

1 1. La început*, Dumnezeu a făcut** cerurile și pământul.

* Ioan 1. 1, 2. Evr. 1. 10. ** Ps. 3. 3; 33. 6; 89. 11, 12; 102. 25; 136. 5; 146. 6. Isa. 44. 24. Ier. 10. 12; 51. 15. Zah. 12. 1. Fapt. 14. 15; 17. 24. Col. 1. 16, 17. Evr. 11. 3. Apoc. 4. 11; 10. 6.

Lumina.

2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adîncului de ape era întunec, și* Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.

* Ps. 33. 6. Isa. 40. 13, 14.

3. Dumnezeu* a zis: „Să fie** lumină!” Și a fost lumină.

* Ps. 33. 9. ** 2 Cor. 4. 6.

4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec.

5. Dumnezeu a numit lumina zi*, iar întunecul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

* Ps. 74. 16; 104. 20.

Cerul.

6. Dumnezeu a zis: „Să fie* o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape.”

* Iov. 37. 18. Ps. 136. 5. Ier. 10. 12; 51. 15.

7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit* apele care sînt dedesubtul întinderii de apele care sînt deasupra** întinderii. Și așa a fost.

* Filde 8. 28. ** Ps. 148. 4.

8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

Pământul.

9. Dumnezeu a zis: „Să* se strîngă la un loc apele care sînt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!” Și așa a fost.

* Iov. 26. 10; 38. 8. Ps. 33. 7; 96. 5; 104. 9; 136. 6. Filde 8. 29. Ier. 5. 22. 2 Pet. 3. 5.

10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

11. Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea* pământul verdeață, iarbă cu sămînță, pomi roditori**, cari să facă rod după soiul lor și cari să aibă în ei sămînța lor pe pământ.” Și așa a fost.

* Evr. 6. 7. ** Luc. 6. 44.

12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămînță după soiul ei, și pomi cari fac rod și cari își au sămînța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

Soarele, luna și stelele.

14. Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători* în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne** cari să arate vremile, zilele și anii; *Deut. 4. 19. Ps. 74. 16; 136. 7. **Ps. 74. 17; 104. 19.

15. Și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul.” Și așa a fost.

16. Dumnezeu* a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpînească ziua, și** luminătorul cel mai mic ca să stăpînească noaptea; a făcut și ț stelele.

* Ps. 136. 7, 8, 9; 148. 3, 5. ** Ps. 8. 3. † Iov. 38. 7.

17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul,

18. să stăpînească* ziua și noaptea, și să despartă lumina de întunec. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

* Ier. 31. 35.

19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

Viețuitoarele mării.

20. Dumnezeu a zis: „Să mișune apele de viețuitoare, și să sboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului.“

21. Dumnezeu * a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele cari se mișcă și de cari mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune. * Cap. 6.20; 7.14; 8.19; Ps. 104.26.

22. Dumnezeu le-a binecuvîntat, și a zis: „Creșteți*, înmulțiți-vă, și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ“. * Cap. 8.17.

23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.

Viețuitoarele pământului.

24. Dumnezeu a zis: „Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, tiritoare și fiare pămîntești, după soiul lor.“ Și așa a fost.

25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele. După soiul lor și toate tiritoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

26. Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem* om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească** peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate tiritoarele cari se mișcă pe pământ“. * Cap. 5.1; 9.6. Ps. 100.3. Ecl. 7.29. Fapt. 17.26, 28, 29. 1 Cor. 11.7. Efes. 4.24. Col. 3.10. Iac. 3.9. ** Cap. 9.2. Ps. 8.6.

27. Dumnezeu a făcut pe om după* chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească** și parte femeiască i-a făcut.

* 1 Cor. 11.7. ** Cap. 5.2. Mal. 2.15. Mat. 19.4. Marc. 10.6.

28. Dumnezeu i-a binecuvîntat, și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți*, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpîniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.“

* Cap. 9.1, 7. Lev. 26.9. Ps. 127.3; 128.3, 4.

29. Și Dumnezeu a zis: „Iată că v'am dat orice iarbă care face sămînță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămînță: aceasta să fie hrana* voastră.“

* Cap. 9.3. Iov. 36.31. Ps. 104.14, 15; 136.25; 146.7. Fapt. 14.17.

30. Iar tuturor* fiarelor pământului, tuturor păsărilor** cerului, și tuturor viețărilor cari se mișcă pe pământ, cari au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde.“ Și așa a fost. * Ps. 145.15, 16; 147.9. ** Iov. 38.41.

31. Dumnezeu S'a uitat* la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară, și apoi a fost odimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

* Ps. 104.24. 1 Tim. 4.4.

Ziua de odihnă.

2 1. Astfel au fost sfîrșite cerurile și pământul, și toată* oștirea lor.

* Ps. 33.6.

2. În ziua* a șaptea Dumnezeu Și-a sfîrșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S'a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.

* Exod. 20.11; 31.17. Deut. 5.14. Evr. 4.4.

3. Dumnezeu a binecuvîntat* ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S'a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.

* Neem.9.14. Isa. 58.13.

Facerea omului.

4. Iată* istoria cerurilor și a pământului, cînd au fost făcute.

* Cap. 1.1. Ps. 90.1, 2.

5. În ziua cînd a făcut Domnul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ nici un copăcel* de cîmp și nici o iarbă de pe cîmp nu incolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie** pe pământ și nu era nici un om ca să lucreze † pământul.

* Cap. 1.12. Ps. 104.14. ** Iov. 38.26, 27, 28. † Cap. 3.23.

6. Ci un abur se ridica de pe pământ și uda toată fața pământului.

7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărîna* pământului, i-a** suflat în nări† suflare de viață, și omul s'a făcut†† astfel un suflet viu. * Cap. 3.19, 23. Ps. 103.14. Ecl. 12.7. Isa. 64.8. 1 Cor. 15.47. ** Iov. 33.4. Fapt. 17.25. † Cap. 7.22. Isa. 2.22. †† 1 Cor. 15.45.

Raiul.

8. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină* în Eden**, spre răsărit†; și a pus†† acolo pe omul pe care-l întocmise.

* Cap. 13.10. Isa. 51.3. Ezech. 28.13. Joel 2.3. ** Cap. 3.24. † Cap. 4.16. 2 Imp. 19.12. Ezech. 27.23. †† Vers. 15.

9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul* de pomi, plăcuți la vedere și buni la mîncare, și pomul** vieții în mijlocul grădinii,

și pomul † cunoștinței binelui și răului.

* Ezech. 81. 8.
** Cap. 3. 22. Pilde 3. 18; 11. 30. Apoc. 2. 7; 22. 2. 14. † Vers. 17.

10. Un riu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.

11. Numele celui dintii este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur.

* Cap. 25. 18.

12. Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion* și piatră de onix.

* Num. 11. 7.

13. Numele riului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș.

14. Numele celui de al treilea este* Hidechel¹: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea riu este Eufratul.

* Dan. 10. 4.

15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat* în grădina Edenului, ca s'o lucreze și s'o păzească.

* Vers. 8.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să măninci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar* din pomul cunoștinței binelui și răului să** nu măninci, căci în ziua în care vei minca din el, vei muri † negreșit.“

* Vers. 9. ** Cap. 3. 1, 3, 11, 17. † Cap. 3. 3, 19. Rom. 6. 23. 1 Cor. 15. 56. Iac. 1. 15. 1 Ioan 5. 16;

Facerea femeii.

18. Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am* să-i fac un ajutor potrivit pentru el.“

* Cap. 3. 12. 1 Cor. 11. 9. 1 Tim. 2. 18.

19. Domnul Dumnezeu* a făcut din pământ toate fiarele cîmpului și toate păsările cerului; și le-a adus** la om, ca să vadă cum arc să le numească; și orice nume pe care-l dădea omului fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.

* Cap. 1. 20, 24. ** Ps. 8. 6. Cap. 6. 20.

20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor cîmpului; dar, pentru om, nu s'a găsit niciun ajutor, care să i se potrivească.

21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn* adînc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

* Cap. 15. 12. 1 Sam. 26. 12.

22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la* om.

* Pilde 18. 22. Evt. 13. 4.

23. Și omul a zis: „Iată în sfîrșit

aceea care este os* din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi ,femeie'¹, pentru că a fost luată din** om.“

* Cap. 29. 14.

Judec. 9. 2. 2 Sam. 5. 1; 19. 13. Efes. 5. 30. ** 1 Cor. 11. 8.

24. Deaceea* va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

* Cap. 31. 15.

Ps. 45. 10. Mat. 19. 5. Marc. 10. 7. 1 Cor. 6. 16. Efes. 5. 31.

Ispitirea femeii.

25. Omul și nevasta lui erau amîndoi* goi, și nu le era** rușine.

* Cap. 3. 7, 10, 11. ** Exod. 32. 25. Isa. 47. 3.

3 1. Șarpele* era mai** șiret decît toate fiarele cîmpului pe cari le făcuse Domnul Dumnezeu.

El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ,Să nu mincați din toți pomii din grădină?‘

* Apoc. 12. 9; 20. 2. ** Mat. 10. 16. 2 Cor. 11. 3.

2. Femeia a răspuns șarpelui: ,Putem să mîncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.“

3. Dar* despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mincați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.“

* Cap. 2. 17.

4. Atunci șarpele* a zis femeii: „Hortărit, că nu veți muri:

* Vers. 13. 2 Cor. 11. 3. 1 Tim. 2. 14.

5. dar Dumnezeu știe că, în ziua cînd veți minca din el, vi* se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscînd binele și răul“.

* Vers. 7. Fapt. 26. 18.

6. Femeia a văzut că pomul era bun de mîncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mîncat*; a dat și bărbatului ei, care era lîngă ea, și bărbatul** a mîncat și el.

* 1 Tim. 2. 14. ** Vers. 12. 17.

Păcatul lui Adam.

7. Atunci li s'au deschis* ochii la amîndoi; au cunoscut** că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi² din ele.

* Vers. 5. ** Cap. 2. 25.

8. Atunci au auzit glasul* Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei³: și omul și nevasta

1. În evreiește femele (îsa) vine dela un cuvînt care înseamnă bărbat (îs). 2. Sau: cîngători. 3. Evreiește: vîntul.

lui s'au ascuns** de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

* Iov 38. 1. ** Iov 31. 33. Ier. 23. 24. Amos 9. 3.

9. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis: „Unde ești?”

10. El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină; și mi-a fost frică*, pentru că eram gol, și m'am ascuns.”

* Cap. 2. 25. Exod. 3. 6. 1 Ioan 3. 20.

11. Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu măninci?”

12. Omul a răspuns: „Femeia* pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”

* Cap. 2. 18. Iov. 31. 33. Pilde 28. 13.

13. Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele* m'a amăgit, și am mâncat din pom.”

* Vers. 4. 2 Cor. 11. 3. 1 Tim. 2. 14.

14. Domnul Dumnezeu a zis șarpelei: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale să te tirăști pe pîn-te, și să măninci țărînă*.”

* Isa. 65. 25. Mic. 7. 17.

15. Vrăsmășie* voi pune între tine și femeie, între sămînța ta și sămînța** ei. Aceasta ȚȚ îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcîiul.”

* Mat. 3. 7; 13. 38; 23. 33. Ioan 8. 44. Fapt. 13. 10. 1 Ioan 3. 8. ** Ps. 132. 11. Isa. 7. 14. Mic. 5. 3. Mat. 1. 23. Luc. 1. 31, 34, 35. Gal. 4. 4. † Rom. 16. 20. Col. 2. 15. Evr. 1. 14. 1 Ioan 5. 5. Apo. 12. 7, 17. †† Ps. 48. 6. Isa. 13. 8; 21. 3. Ioan 16. 21. 1 Tim. 2. 15.

16. Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu* durere vei naște copii, și dorințele** tale se vor ținea după bărbatul tău, iar el va stăpîni Ț peste tine.”

* Cap. 4. 7. ** 1 Cor. 11. 3; 14. 34. Efes. 5. 22, 23. 24. 1 Tim. 2. 21, 22. Tit. 2. 5. 1 Pet. 3. 1, 5, 6. † 1 Sam. 15. 13.

17. Omului i-a zis: „Fiindcă* ai ascultat de glasul nevestei tale, și ai mâncat** din pomul despre care Ț îți poruncisem: „Să nu măninci deloc din el,” blestemat ȚȚ este acum pămîntul din pricina ta. Cu multă trudă* Ț să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale;

* Vers. 6 ** Cap. 2. 17. † Ecl. 1. 2, 3. Isa. 24. 5, 6. Rom. 8. 20. †† Iov 5. 7. Ecl. 2. 23. *† Iov 31. 40.

18. spini* și pălămidă să-ți dea, și să măninci** iarba de pe câmp.

* Ps. 104. 14. ** Ecl. 1. 13. 2 Tes. 3. 10.

19. În sudoarea* feței tale să-ți măninci pînca, pînă te vei întoarce în

pămînt, căci din el ai fost luat; căci țărînă** ești, și în Ț țărînă te vei întoarce.”

* Cap. 2. 7. ** Iov. 21. 26; 34. 15. Ps. 104. 29. Ecl. 3. 20; 12. 7. Rom. 5. 12. Evr. 9. 27. † Vers. 5. Isa. 19. 12; 47. 12, 13. Ier. 22. 23.

20. Adam a pus nevestei sale numele Eva¹: căci ea a fost mama tuturor celor vii.

21. Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele.

22. Domnul Dumnezeu a zis: „Iată* că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele și răul. Să-l împedecăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mîna, să** ia și din pomul vieții, să mănince din el, și să trăiască în veci.”

* Cap. 2. 9. ** Cap. 4. 2; 9. 20.

23. Deaceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca* să lucreze pămîntul, din care fusese luat.

* Cap. 2. 8.

24. Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul* grădinii Edenului a pus niște heruvimi**, cari să învălădă o sabie învălădă, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.

* Ps. 104. 4. Evr. 1. 7. ** Ex. 25. 18—22. Ezech. 28. 11—16